

FAPTE ALE DUHULUI SFÎNT

 ...în preajma bisericii. Noi tocmai am avut un serviciu funerar, în această după-masă, avem un altul dimineață. Astfel am zis, “Să ne strecurăm jos la biserică, foarte repede acum, astfel ca noi să nu pierdem ceva din serviciu.”

² Și eu nu am știut că Fratele Neville urma să zică, “Vino aici sus și vorbește puțin.” Dar eu sînt doar așa de fericit pentru ocazia de a ajunge să vă salut din nou în Numele Domnului Isus, pentru dragostea și bunătatea Lui, și mila, către fiecare din noi; și către fratele nostru de aici, păstorul.

³ Voi știți, Fratele Neville este puțin deosebit de mulți dintre lucrători. Ei doar...cînd un lucrător, cînd el renunță la amvonul lui, aceea este doar foarte mult pentru el. Voi doar nu vă dați seama ce este aceasta. Dar, Fratele Neville a fost întotdeauna așa de iubitor și atent să renunțe întotdeauna la amvonul lui cînd eu vin înăuntru. Și zice, “Frate Bill...” Și nu te întreabă numai dacă tu vrei; cumva te convinge ca să vii, voi știți. Și aceasta te face doar să te simți de două ori bine venit. Și eu sînt așa de fericit pentru asta, vedeți. Tu doar nu poți să refuzi pe cineva, în felul acesta. Ei sînt doar așa de amabili și plăcuți, în felul acesta.

⁴ Eu l-am auzit zicînd căci copilașul lui vomita și era bolnav. Și eu...Fratele Junior, eu cred că era copilul lui pe care l-am auzit tușind acolo în spate, cu cîteva minute în urmă. Este acela copilul tău, Junior, acela care tușea? Și o mulțime de răceli și alte lucruri care se întîmplă. Noi vom avea rugăciune pentru bolnavi, doar peste puțin.

⁵ Acum, eu voi începe chiar unde am rămas azi dimineață atunci, acolo în al 4-lea capitol din Fapte. Și astfel...Și începem, cred eu, înainte cam la al 10-lea verset din al 4-lea capitol din—din Faptele apostolilor, sau, fapte ale Duhului Sfînt în apostoli. Vedeți? Noi întotdeauna ne gîndim aceea, numim aceea, “Faptele apostolilor.” Dar acestea nu au fost faptele apostolilor. Acesta era Duhul Sfînt în apostoli, acționînd, voi vedeți. Oamenii, ei înșiși, erau oameni, și ei nu puteau acționa. Înainte ca eu să merg mai departe... .

⁶ Eu ședeam în spate cu Fratele Woods, doar cu cîteva momente în urmă. Și un anumit om mic, care era aici în preajma bisericii de mult timp, el vroia întotdeauna să-și găsească locul lui. Eu cred că puteam să-i spun, dacă el ar fi putut doar să o facă. Acesta este cîntatul. Frate Temple, tu—tu ai putea face un lucru sau altul, dar tu ești un cîntăreț bun. Astfel eu—eu sigur apreciez aceasta. Și dacă tu doar te

dezlănțui, să cînți, Dumnezeu te-ar folosi. Dar tu—tu ești...? . . . în jur la orice alt lucru în afara lucrului corect. Intră în cîntări. Acolo este talentul tău. Tu trebuie să folosești asta. Minunat. Mie îmi place acel cîntat din vremuri vechi. Vouă nu? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Da, domnule. Să auzi asta, în urmă de tot în felul acesta, mie îmi place asta, Frate Neville. Sigur că îmi place. Unul . . .

⁷ Mie îmi place predicarea Fratelui Neville și fiecare lucru. Și mie desigur îmi place acel cîntat minunat de modă veche pe care el și surorile îl cîntă, deasemeni, la—programul radio. Dacă voi toți nu i-ați auzit încă, mulți dintre voi, păi, deschideți în fiecare Sîmbătă dimineața și ascultați-i, și voi cu certitudine veți fi binecuvîntați. Păi, soția mea și copiii, și fiecare, urmăresc după programul acela, întocmai cum era de parcă eu urma să fiu acolo jos eu însumi, și eu am fost acolo jos, la unul dintre cei—cei dragi în familie. Noi așteptăm după acel amvon, sau programul acela, de Sîmbătă dimineață, și noi sîntem așa de bucuroși de aceasta.

⁸ Voi știți, în această dimineață a fost ceva care s-a întîmplat aici peste care eu—eu nu pot încă să trec, era aceea despre acel copil. Eu am avut cel mai misterios simțămînt referitor la acela. Și eu doar mă întreb. Cînd m-am sculat în această dimineață, m-am uitat la soție și am zis, “Scumpo, eu—eu sau am avut un vis sau o viziune. Și eu sînt,” am zis, “eu—eu nu am să spun că aceasta a fost o viziune, pentru că eu aș fi putut să fiu adormit. Dar,” am spus, “aceasta era așa real! Și eu ședeam acolo sus în cameră cînd s-a terminat.” Am zis, “Nu-mi amintesc, totuși, cînd m-am sculat să . . . la viziune, cînd ea m-a lovit.”

⁹ Dar cînd am ajuns jos aici, ea . . . și am văzut toate lucrurile acelea mișcîndu-se întocmai așa. Și eu am chemat-o pe Sora Cox și i-am spus, cu cîteva zile în urmă, despre un bebeluș de același fel. Și acela trebuie că era bebelușul. Și micuțul, ochii lui sînt mincați de cancer. Ochișorul lui, aici, este deja dus, și doar o coajă ieșită acolo. Acesta a mers dincolo în celălalt ochi, și bebelușul zace doar fără viață. Și un chirurg renumit în Louisville, i-a spus mamei să-l aducă aici la mine, să mă rog pentru el. Astfel aceea este . . . Și astfel tot . . . Eu doar cred că Dumnezeu a luat . . . a dat o viziune pentru acel bebeluș. Și tot așa de sigur după cum eu cred că stau la această platformă, în seara aceasta, acel bebeluș este vindecat. Da, domnule. Eu doar . . . Eu sînt foarte rar, Frate Cox, ca vreodată să ajung încurcat în lucruri de felul acela.

¹⁰ Acum, eu am făcut-o odată, eu nu am putut să o obțin întocmai clar despre Fratele George Wright, cînd eu am . . . Fratele McDowell m-a chemat, să—să merg la lucrul lui, sau mama lui Charlie acolo sus. Și ea zăcea aproape fără viață, în

spital. Și Fratele Mack a vrut ca eu să merg, astfel eu—eu am mers sus să văd copilul. Și eu am fost jos la Fratele George de patru zile. Și eu l-am iubit. Dar cu toată inima mea eu am crezut că el se ducea. Aceasta-i adevărat. Eu cred că el murea. Și doctorii, “Nu există nici o șansă pentru el.” Cheaguri de sânge au mers la inima lui, astfel nu exista nimic ce se putea face.

¹¹ D-na Wright, care șade aici, sora noastră, a întrebat ce gîndeam eu despre aceasta. După patru zile de rugăciune pentru el, am zis, “Eu cred că el este dus.”

¹² Și micuța Edith m-a întrebat despre aceasta. Eu nu am vrut să-i spun. Eu am zis, “Oh . . .” Dar ea încă avea credință. Ea a crezut. Ea o ținea înainte. Și eu . . .

¹³ Fratele Shelby șade înapoi acolo, întocmai de parcă el era propriul meu frate de sânge. El m-a întîlnit acolo afară, și el a zis, “Ce crezi tu despre tati?”

¹⁴ Eu am zis, “Shelby, eu într-adevăr cred că el se duce.” Eu am zis, “Eu cred că el se—el se duce de la noi.” Eu am zis, “Păi, el este în vîrstă de șaptezeci și trei de ani, și el și-a trăit timpul lui. Iar Dumnezeu i-a promis doar șaptezeci.” Am zis, “Eu cred că el este dus.”

¹⁵ Și în noaptea aceea cînd am ajuns acasă de acolo, Fratele Mack a fost doar stăruitor ca eu să merg acolo sus. Și Charlie m-a dus sus acolo, tîrziu . . . El a ajuns sus acolo, și nu a venit înapoi pînă tîrziu în noapte, sau dimineața devreme. Și eu doar am mers și m-am rugat pentru femeie, era tot ce puteam eu să fac.

¹⁶ Și cînd am venit acasă, am mers în cameră, și m-am dezbrăcat și m-am pregătit pentru pat. Și cînd am făcut-o, am auzit pe cineva vorbind. Am privit acolo, și acolo era o femeie cu părul cărunt. Și ea stătea într-o bucătărie, vorbind cu cineva la telefon. Și s-a întîmplat să fie, că aceasta era mama acelui băiat. Asta-i adevărat. Și eu . . .

¹⁷ Apoi am văzut—salcia bătrînă chiar lîngă casa Fratelui George, și am văzut căzînd cocoloașe, de nămol sau noroi, arătau cumva de lut. Și acesta era noroi, și acesta era nămol. Și El a spus că acesta era “mormînt.” Ceva despre un mormînt, “Și despre mulți din aceia care au rîs de el, vor fi în mormîntul lor înaintea lui,” sau ceva de felul acesta. Și eu nu am putut să o înțeleg tocmai corect. Astfel, repede, eu am prins-o pe Sora Wright, și am sunat-o și i-am spus (Sora Wright, eu cred că era aceea) că eu nu am înțeles viziunea exact ce era aceasta.

¹⁸ Oricum, această mamă a lui Charlie a mers acasă, și era acasă și a vorbit la telefon, și totul întocmai cum a spus viziunea. Eu cred că ea s-a dus acum. Dar, ea a mers acasă întocmai cum a spus aceasta, cînd ei au zis că ea nu putea să

trăiască nici măcar pînă dimineața; dar ea a trăit. Acum, și aceea era doar în considerare că Dumnezeu ne-a lăsat să știm că El ne-a răspuns rugăciunii noastre.

¹⁹ Cineva a întrebat, zilele trecute, sau fie că—omul care a scris recent cartea, a zis, “Un om care are boală de prostată, și,” a zis, “el a fost vindecat. Și un an mai tîrziu, a spus că el a fost bolnav din nou.”

²⁰ Păi, absolut. Tu poți fi vindecat în seara aceasta, și din nou bolnav dimineața, de același lucru. Tu poți fi un păcătos în seara aceasta, și un . . . Tu poți fi un păcătos în seara aceasta, și un Creștin dimineața. Tu poți fi un Creștin în seara aceasta, și un păcătos dimineața. Sigur.

²¹ Un doctor poate să-i dea unui om o penicilină pentru o răceală rea sau pneumonie, și să-l vindece chiar acum. Și ei ar putea să-i dea o examinare; să fie perfect clară, nici un pic de pneumonie la el, sau febră; iar mîine el poate să moară de pneumonie, același lucru. Este asta adevărat? Aceea nu are nimic de a face cu aceasta.

²² Vedeți, aceasta este doar, “Se astupă cu tîntarul, și înghite cămila,” așa cum este vechea zicală.

²³ Dar, oricum, atunci, venind înapoi și spunîndu-i Sorei Wright. Am mers apoi, și am avut din nou o viziune, și l-am văzut pe Fretele George Wright șezînd chiar acolo înapoi, iar eu venind pe ușă. El a venit drept în jos pe aici și a traversat acest culoar, și a mers drept jos acolo și a dat mîna cu mine, mergînd.

²⁴ El nu putea umbla; voi toți cunoașteți starea lui. Cheagurile de sînge tocmai i-au întors picioarele drept în jos în acest fel, iar doctorul a zis, “Aceasta va merge la inima lui. El ar putea muri oricînd.” Astfel, la vîrsta de șaptezeci și trei de ani, nu a existat nici o șansă pămîntească ca el să trăiască.

²⁵ Și eu am venit înapoi și am spus bisericii, că am chemat-o pe Sora Wright. Nu numai atît, dar eu am mers acolo jos. Și acolo în casa lui, oameni. . . Doi oameni ședea în casa lui, cred eu, în dimineața aceea. Nu era aceasta corect, Frate George? Doi oameni erau în casa ta, în dimineața în care eu am venit acolo. Omul de la ușa de alături și ceva alt om mare. Eu am zis, “Oh, da. . .” [Fratele George Wright zice, “Tu trebuie că ai vorbit cu ei. Eu nu-mi amintesc.”—Ed.] Domnule? [“Tu trebuie că ai vorbit cu ei. Eu nu-mi amintesc.”—Ed.] Eu cred. . . Nu a fost aceea adevărat, Edith? Da, și acolo erau doi. Da, el era în stare rea.

²⁶ Dar eu am zis, “Să nu lăsați nimic să vă deranjeze, deoarece Fratele Wright o să vină la tabernacol, umblînd din nou, căci aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.”

27 Eu m-am încurcat referitor la aceasta. Eu am zis, “Există ceva referitor la un mormînt.” Și ce era aceasta atunci, cînd vedenia mi-a fost descoperită clar, ce era ea, era că aceia care și-au bătut joc de el că a părăsit biserica cu care era el, care nu credeau în vindecare Divină. Și că el le va vedea săpate mormintele, și să știe că ei se vor duce înaintea lui.

28 Cîți sînt rămași, de atunci? [Fratele George Wright zice, “Patru sau cinci au fost deja îngropați de cînd m-am făcut mai bine. Și predicatorul meu care m-a predicat afară din biserica mea, a fost pus deoparte cam cu două săptămîni în urmă.”—Ed.] Este Domnul drept? Da, domnule. Sînt sigur. Aceia sînt cinci din . . . Cei patru, și acela, acela va fi cinci. Cinci sînt duși. Și nu a trecut încă un an, nu-i așa, Frate George? [“Cam în jur de un an.”] Doar în jur de un an, în timpul acesta. Asta este ceea ce era, vedeți. Cînd Domnul vorbește, aceasta este absolut perfect. Voi puteți doar să o urmăriți drept în jos. Eu niciodată nu am văzut nici una din ele să dea greș. Și nu contează ce, dacă . . .

29 Doctorii noștri preaiubiți și alte lucruri au lucrat cu copilul acela, și a fost făcut fiecare lucru. Eu nu sînt sigur, dar sînt aproape sigur că acela este tocmai același lucru, deoarece eu am văzut pe femeia aceea cu treaba aceea pe ea, voi știți, machiaj pe buzele ei; și—și ea stătea unde a fost predicat acel funeral al soției mele. Iar bebelușul arăta ca bebelușul meu, Sarah, în urmă acolo, vedeți. Și acela era bebelușul, eu sînt aproape sigur. Dacă este el, nu există nimic altceva în lume. . . . Dar eu l-am văzut pe acel bebeluș, de la moarte, venind la viață. Vedeți? Și el va trăi, tot atît de sigur cum Dumnezeu este în Cer în seara aceasta, și Cuvintele Lui sînt adevărate. Da, domnule. Eu cred aceasta din toată inima mea. Astfel, noi vom urmări și vedea. Domnul este minunat. Nu este El? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Cît de bun este El cu noi!

30 Acum noi studiam, în această dimineață, acolo în Cartea despre Fapte, despre Biserică, doar devenind în flăcări cu slava lui Dumnezeu. Cum că Domnul Isus tocmai a venit ca un martor, pe pămînt, că El era Fiul lui Dumnezeu! Cum au avut ei mare încredere în El! Și cum le-a spus El că era imposibil ca El, în trup de carne, să fie în fiecare! El putea să fie numai într-un singur trup. Dar atunci, dacă El a plecat, El o să se întoarcă din nou în formă de Duh, și atunci El va veni la fiecare inimă flămîndă care a flămînzit și a însetat după El. Și tocmai lucrările pe care El le-a făcut aici pe pămînt, El le va continua în Biserica Lui, pînă la sfîrșitul lumii.

31 Nu sînteți voi bucuroși că sînteți în acea Biserică, în seara aceasta? Nu sub . . . Nu acest, acest—acest acoperiș de biserică. Eu vreau să spun, în Biserică. Există numai o singură Biserică. Și—și voi nu aderați la Ea. Voi—voi nu puteți lua o hîrtie, în

Ea. Voi—voi—voi sînteți doar născuți în Ea, asta-i tot. Și voi sînteți născuți în Biserica aceea, și aceasta este prin har că voi sînteți născuți în Ea. Tu nu puteai să flămînzești să vii în Ea; tu nu ai nici o dorință de Ea, tu urăști tocmai gîndurile despre Ea, dacă Dumnezeu Însuși nu te-a ordonat ca tu să fii în Biserica aceea. Și dacă tu erai. . . Dacă tu vei fi vreodată în Biserica aceea, Dumnezeu a știut aceasta înainte de întemeierea lumii, că tu vei fi în Biserica aceea. Și El a ordonat aceasta, și te-a predestinat să fii în Biserica aceea. Nu este asta minunat?

³² “Toți cei ce aud Glasul Meu vor veni la Mine.” Este asta adevărat? “Și toți pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine, și Eu îl voi învia din nou în ziua de apoi.”

³³ Vedeti, acum, oamenii spun, “Eu nu cred în astfel de lucruri!” Să nu-i disprețuiți. Să vă pară rău de ei, vedeți. Rugați-vă pentru ei. Deoarece, ei—ei nu au nimic înăuntru *aici*, și probabil că niciodată nu vor avea nimic, cu care să-i facă să creadă. Ei o cred dintr-un—un punct de vedere teologic. Ei spun, “Păi, da, eu cred că aceea este doar. . .” Dar, eu vreau să spun, ei nu pot să creadă fără ca acesta să fie într-adevăr Dumnezeu în inima lor. Vedeti? Și voi nu puteți. . .

³⁴ Isus a zis, “Cel ce aude Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică.” Nu pentru că el a aderat la biserică, nu pentru că el a fost botezat, nu pentru că el a făcut *aceasta*, pentru că el a strigat, pentru că el a făcut *cealaltă*. Lucrurile acelea sînt în ordine; aderarea la biserică, botezarea, strigarea. Dar El a zis, “Cel care are Viață veșnică, pentru că el a crezut.”

³⁵ Acum, în Fapte 2:38, Petru a zis, “Pocăiți-vă fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și voi veți primi darul Duhului Sfînt.”

³⁶ Și eu m-am întrebat, de-a lungul anilor, cînd eu am văzut aceasta și am citit-o. Mă gîndeam, “Doamne, aici vin bărbați și femei.” Eu i-am văzut să vină la altar, și îngenunchiau și plîngeau, și se rugau, să meargă să fie botezați în Numele Domnului Isus, și o săptămîină mai tîrziu, să fie din nou afară cu lumea.” M-am gîndit, “O Dumnezeule, cu siguranță Cuvîntul Tău nu este greșit. Eu doar nu pot înțelege aceasta. Dar Tu, Doamne, dacă eu voi continua cu Tine, Tu ai zis căci Cuvîntul Tău va rămînea în mine.”

³⁷ Astfel eu am continuat cu El, pînă cînd acum eu văd ce este aceasta. El a făcut-o cunoscut, vedeți. Și eu nu am știut aceasta pînă cînd Domnul doar a deschis-o, într-o zi, și acolo stătea aceasta chiar înaintea mea. Atunci eu am văzut că oamenii aceia nu erau ceea ce erau la început, vedeți, că, “Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu.” Nu este acel

care vrea să fie; acesta este Dumnezeu care îl alege să fie. Aceasta nu este dacă tu Îl vrei, sau nu; tu nu ai nimic de a face cu aceasta. Acesta este Dumnezeu. El, “El împietrește pe cine vrea El să împietrească. El are milă de cine vrea El să aibe milă.” Aceasta-i adevărat. Și nu contează cine ești tu, ce poziție ai tu, dacă tu ești președintele sau dacă tu ești un vagabond de stradă, nu face nici un pic de deosebire. “Dumnezeu are milă de cine vrea El să aibă milă.”

³⁸ Și înainte de a începe lumea, El a hotărît că așa de mulți oameni, în jos de-a lungul veacurilor, cine erau aceia, să fie salvați. Și fiecare pe care El i-a hotărît vor veni la El. Aceasta-i adevărat. Fiecare va veni, și niciunul din ei nu va fi pierdut. El a hotărît, a zis că va exista o Biserică acolo; Ea va fi fără vină; Ea va fi fără zbîrcitură.

³⁹ Și acum, așa cum veacurile s-au mutat înainte, și noi i-am văzut în această dimineață, în lecție, și acei mari învățători Ortodocși, tot atât de renumiți și cizelați cât puteau ei să fie, tot atât de sfinți cât puteau ei umbla pe pământ. Iar Biblia... Ascultați. Biblia a zis, “Ei au fost găsiți fără vină.” Deoarece, ei au zis, “Oh, eu nu aș atinge *aceea*. Eu nu aș face *aceasta*.” Vedeți, dar acela nu era har; acelea erau fapte.

⁴⁰ Și noi nu sîntem salvați prin fapte, ceea ce facem noi. Acea nu este ceea ce am făcut eu care m-a salvat. Aceasta este ceea ce a făcut Cristos aceea m-a salvat. Vedeți? Nu ce... Eu nu am sfințenie.

⁴¹ Dacă am încercat să zic, “Păi, m-am lăsat de băut. M-am lăsat de fumat. M-am lăsat de furat, de mințit, și așa mai departe.” Acea este ceea ce eu am făcut, vedeți. Acea ar fi a mea proprie. Eu aș avea ceva cu ce să mă laud.

⁴² Dar eu nu m-am—nu m-am lăsat de nimic. El doar a venit la mine și a luat aceasta afară din mine. Vedeți? Aceasta este. Atunci aceasta nu este ceea ce eu am făcut. Aceasta este ceea ce a făcut El.

⁴³ Și, apoi, Duhul Sfînt atunci rămîne înăuntru, și crește zilnic; doar crește, făcîndu-Se mai mare și mai mare; împinge lucrurile afară, grijurile, ispitirea. Așa cum voi le biruiți, Duhul Sfînt își ia locul Lui. Voi știți ce? Dacă voi aveți într-adevăr o ispită foarte rea despre ceva care nu este corect; biruiți lucrul acela de cîteva ori, și vedeți dacă mărturia voastră nu înflorește datorită acesteia.

⁴⁴ Priviți la Samson. Cînd el a aflat... Leul a alergat afară să-l omoare, și el a ucis leul cînd Puterea lui Dumnezeu a venit peste el. L-a ucis cu mîna lui goală, doar probabil că i-a tras fălcile aparte. Un micuț, mititel, prichindel cu părul creț, cam așa de înalt. Micuț, mititel, omuleț, cu arătare uscățivă, pe

stradă; șapte bucle mici atîrnînd în jurul capului său, ca un mic sissy. Și el nu era nimic mai mult decît un mic sissy, pînă cînd Duhul lui Dumnezeu a venit peste el.

⁴⁵ Acum, nu ar fi prea greu să crezi că un mare uriaș măreț ar putea săucidă un leu cu mîinile lui. Eu cred că el ar putea să o facă. Dar ce era lucrul ciudat, era că acest mic flăcău a făcut-o.

⁴⁶ Dar Duhul Domnului a venit peste el, și el a ucis leul, l-a aruncat acolo la o parte. Și albinele și-au construit stupul lor înăuntru acolo. Și Samson . . . cea mai dulce miere pe care a mîncat-o el vreodată, a ieșit din hoitul aceluia leu omorît. Este asta adevărat? De ce? El l-a biruit cu Puterea lui Dumnezeu.

⁴⁷ Și dacă voi aveți ceva din care voi vreți să mîncăți ceva miere dulce, doar biruiți aceasta cu Puterea lui Dumnezeu. Asta-i adevărat. Priviți cît de bună este ea. Oh, doamne. Trece pe lîngă . . . Poate că tu ai fost un bețiv, și, încă, de fiecare dată cînd tu miroși whiskey sau bere, sau ceva, tu vrei să o bei. Biruiește-o, prin Puterea lui Dumnezeu; și treci pe acolo o dată, și vezi ce simțămînt ai tu în inima ta, cînd tot lucrul este mort și dus atunci, totul s-a terminat. Oh, doamne, acea miere dulce pe care tu ai obținut-o din ea!

⁴⁸ Acum, acești oameni într-adevăr au biruit. În Ziua Cincizecimii, ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfînt. Puterile lui Dumnezeu au fost peste ei. Lor li s-au dat daruri, să vorbească în limbi, și fiecare lucru. Ei doar au avut un timp minunat, și Biserica era în flăcări.

⁴⁹ Acum eu mă voi apropia dintr-un alt mic punct de vedere aici, de la Ștefan, în acest timp, pînă cînd eu ajung iarăși înapoi la textul meu original, dacă eu pot. Observați, acolo era un om cu numele de Ștefan. El nu era unul dintre apostoli. Nu, el nu era. El era doar un diacon. Dar, oh, frate, el a avut ceva în inima lui. El nu a putut să stea liniștit.

⁵⁰ Acesta-i felul cum este fiecare om cînd el Îl primește în inima lui. Doar nu poate să reziste aceasta; doamne, el trebuie să spună la cineva!

⁵¹ Și aici erau ei, afară pe stradă, ținînd o trezire, și doar aveau un timp glorios. Păi, aceasta era ca și o casă în flăcări, într-un vînt puternic. Voi doar nu l-ați fi putut opri. Asta-i tot.

⁵² Astfel ei l-au ridicat, de jos de pe stradă, și l-au tîrît în Tribunalul Sanhedrinului. Au zis, "Frate, noi îl vom aranja pe tipul acela. Noi vom opri tot fanatismul acesta." Și ei l-au pus în temniță pînă dimineața. Tribunalul Sanhedrinului a întilnit, poate o jumătate de milion de oameni, sau mai mulți, adunați acolo afară. Ei l-au împins pe micuțul Ștefan acolo afară.

⁵³ Dar cînd el a ieșit, frate, el a ieșit afară, iar fața lui a strălucit ca a unui Înger. Frate, eu nu-mi imaginez, strălucind ca o lumină, dar el strălucea cu o înfățișare, care știa despre ce

vorbea el. Eu nu-mi imaginez un Înger să fie poate ca o strălucire, o lumină sau ceva strălucind. Dar aceasta a însemnat că el a strălucit cu aceasta, că el a înțeles despre ceea ce vorbea el.

⁵⁴ Biblia a spus că el avea îndrăzneală. A pășit acolo afară, neînduplecat, și a zis, “Voi bărbați din Israel...” Stătea singur, ca un miel între zece mii de lupi flămânzi scrișnind după sângele lui. A zis, “Voi bărbați din Israel, și voi toți din Iudeea, și așa mai departe, și părinți! Să vă fie cunoscut, că Dumnezeu lui Abraham...Dumnezeul părinților noștri s-a arătat lui Abraham, l-a adus sus afară din Caldea, i-a dat promisiunea acestei țări. Și—și la el a fost adus înăuntru Isus Cristos, pe care voi, prin mâini rele, l-ați răstignit, și omorât.”

⁵⁵ Și când el a terminat să spună asta, el a zis, “Oh, voi îndărătnicilor, netăiați împrejur în inimă și urechi, voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfint! Așa cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi!” Oh, doamne! Mi-ar place să aud predica aceea pe o înregistrare. Frate Beeler, doresc ca noi să fim avut pe acea una. Da, domnule. El a zis, “Oh, voi îndărătnicilor, netăiați împrejur în inimă și urechi, voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfint! Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi!” Frate, acela nu a reținut loviturile (așa-i?), când el a știut că sângele lui o să fie vărsat în felul acesta.

⁵⁶ Biblia a zis, “El era un om plin...” Plin de ce? Plin de nebunie? Nu, domnule. Plin de teologie? Nu, domnule. “El a fost plin de Duhul Sfint.” Acolo este unde au zăcut toate aceste mari, calități minunate, deoarece el a fost umplut. Lumea a fost împinsă afară, iar Duhul Sfint era în el. El era un om plin de Duhul Sfint. Doamne! Să-l oprești? Tu nu o puteai face. Nu exista să-l oprești. El era aprins, frate. El trebuia să predice Evanghelia. Și el a predicat Evanghelia, și a făcut semne și minuni.

⁵⁷ Și după o vreme, când ei s-au năpustit asupra lui, l-au tîrît din curți și l-au dus acolo afară, și l-au omorât. Și ei au aruncat cu bulgări și pietre în el, pînă când l-au zdrobit de moarte. Stînd acolo era Pavel, a mărturisit aceasta, și când Pavel s-a uitat în jos și l-a văzut pe Ștefan murind. Ștefan a privit în sus și a zis, “Eu văd cerurile deschise. Eu văd cerurile deschise și pe Isus stînd la mîna dreaptă a lui Dumnezeu.”

⁵⁸ Pavel a privit jos. Îmi imaginez cum și-a scărpinat capul, și s-a gîndit, “Ce se întîmplă?”

El a zis, “Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta.”

⁵⁹ El a adormit în brațele lui Dumnezeu, legănat. De ce? El nu a mai simțit o altă piatră de atunci înainte. Dumnezeu l-a legănat să doarmă în brațele Lui, întocmai ca o mamă pe

copilașul ei sugar. Dumnezeu l-a purtat pe sîinii lui Cristos, la Tronul lui Dumnezeu acolo, unde el este în pace; și numărat printre martiri, cu o coroană de martir acolo în seara aceasta, “nemuritor,” stînd printre bărbați. Acela era Ștefan, umplut cu Duhul Sfînt. Asta-i adevărat. Bulgării doar și-au pierdut simțul, pietrele mari, așa cum ele se loveau de capul lui. Dumnezeu l-a legănat să doarmă. Biblia nu a spus că el a murit. Biblia a zis, “El a adormit.” Amin. În acest fel mor Creștinii. Amin. În regulă.

⁶⁰ Acum ei aveau un timp măreț. Raportul acela a venit înapoi; așa cum a zis fratele Neville, cu un timp în urmă. Nu doar...doar cumva să-i îngîmfă pe apostoli, și așa mai departe. Ei trebuiau să facă ceva cu aceasta. Drept înainte, ei au plecat din nou, cît de tare puteau ei să meargă, predicînd Evanghelia. Petru și Ioan, doi oameni neștiutori, neînvățați, au trecut prin poarta numită Frumoasa. Doamne!

⁶¹ Diavolul a zis, “Bine, acum, ei sînt chiar acolo afară predicînd, astfel aceea nu va vătămă nimic.” Apoi, toți acești oameni cred în predicare, totul.

⁶² Dar cînd ei au trecut prin poarta numită Frumoasa, acolo zăcea un om. Duhul Sfînt a zis, “Petre, omul acela poate fi vindecat. El are credință.” Cînd el și-a dat seama că el are credință să fie vindecat, a zis, “Ridică-te în picioare.” Și el l-a ridicat, și l-a ținut pînă cînd oasele glesnelor lui au primit tîrie. Și el a plecat, sărînd și săltînd, și lăudînd pe Dumnezeu. Voi știți ce? Aceea a cauzat mai mult necaz decît toată predicarea pe care ei au făcut-o vreodată.

⁶³ Frate, tu lasă doar să înceapă ceva pe partea fenomenală, și privește cum fiecare pungaș, canalie în iad, merge să urle la el, cerînd sînge. Este aceasta adevărat? Adevărat.

⁶⁴ Eu vă spun, Petru a predicat o predică în Ziua Cincizecimii, și trei mii de suflete au fost mîntuite. Diavolul nici măcar nu s-a mișcat din patul lui. Asta-i adevărat. “Oh, bine, lasă-i în pace.” Vedeți?

⁶⁵ Dar el a trecut prin poarta numită Frumoasa, ziua următoare, și a vindecat un om, și era olog din pîntecele mamei lui, și tot iadul s-a năpustit asupra lui. Asta-i adevărat. L-au aruncat în închisoare și l-au ținut acolo peste noapte. Da, domnule. L-au pus în temniță, în celula interioară de acolo, din cauza fenomenului. Diavolul a zis, “Eu nu pot să las lucrul acesta să înceapă acum, vindecarea Divină. Dacă ei o fac, ei într-adevăr îmi vor doborî proptele de sub mine.” Asta-i adevărat. “Deoarece, eu i-ași putea păcăli, în jur, cu puțină teologie, din cînd în cînd. Dar eu cu siguranță că nu pot înșela acel Lucru real care iese, și oamenii îl văd făcut. Eu voi opri doar aceasta înainte ca celălalt grup să ajungă pe—scenă.”

66 El nu a oprit-o atunci. El nu o poate opri acum. Asta-i adevărat. Evanghelia lui Dumnezeu se va mișca înainte, și înainte, și înainte, și înainte. Și când nu vor mai fi ceruri sau nu va mai fi pământ, acel Cuvînt încă va rămînea același. “Căci cerurile și pământul vor trece, dar Cuvintele Mele nu vor trece niciodată.” El nu poate trece. Acele Cuvinte sînt tot atît de nemuritoare ca Dumnezeu Însuși. El nu poate trece. Eu cred fiecare Cuvînt din El. Toate lucrurile care a fost Isus, El este acum, și întotdeauna va fi. Asta-i adevărat. El este același ieri, azi, și în veci.

67 Același Duh Sfînt care a căzut în Ziua Cincizecimii este același Duh Sfînt de astăzi. Eu voi admite că Acesta a fost călcat, batjocorit, interpretat greșit, reprezentat greșit, și fiecare lucru ca acesta; acela este numai diavolul, care falsifică. Dar există un adevărat, botez veritabil al Duhului Sfînt, care aduce aceleași rezultate pe care ei le-au avut în Ziua Cincizecimii. Asta-i adevărat.

68 Sigur, diavolul își are vechile momeli de ciori acolo afară. Eu vă spun Adevărul. De fiecare dată cînd vedeți o sperietoare de ciori ridicată, amintiți-vă, acolo este ceva bun în jur. Asta-i adevărat. Sigur. Voi nu vedeți o sperietoare de ciori pe un ananas bătrîn. . . sau eu vreau să spun, mere pădurețe aici afară. Voi o găsiți sub pomii mari dulci, unde vedeți sperietoarea de ciori, deoarece ei vor ca să le sperie. Diavolul împlîntă fiecare sperietoare de ciori în jur, la religie într-adevăr bună a Duhului Sfînt, pe care el le poate pune acolo în jur. Deoarece, chiar acolo înăuntru stă Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu cel înviat, cu Puterea Lui nemuritoare, același ieri, azi, și în veci. Amin! Aceasta înseamnă “așa să fie.” În regulă.

69 Acum, noi aflăm, că ei i-au pus în temnița din interior. Dimineața următoare, le-au dat o bătaie bună, și i-a trimis afară.

70 Acum noi îl aflăm pe Petru, în această dimineață, ridicîndu-se între ei, jos aici în al 4-lea capitol. Și el a zis, “Păi, voi bărbați din Israel, și voi care locuiți în Iudeea! Aceasta să vă fie cunoscut. Isus din Nazaret, cum El a dovedit că El era un Om de la Dumnezeu. Toate semnele și minunile pe care le-a făcut Dumnezeu prin El, a dovedit că El era un Om al lui Dumnezeu.” Ei știau că El era Omul lui Dumnezeu. Și apoi el a zis, “Voi, cu miini rele, ați răstignit și omorît pe Prințul Vieții; pe Care Dumnezeu l-a înviat, și noi sîntem martori la aceasta.”

71 A zis, “Prin credința în Numele Lui omul acesta este făcut întreg.” A zis, “Dacă noi sîntem cercetați astăzi pentru faptele bune pe care noi le-am făcut, să vă fie cunoscut, și la toată casa lui Israel, că prin Numele lui Isus Cristos acest om a fost vindecat.”

⁷² Când ei au întrebat, “La ce—ce grup religios aparțin ei? Unde au fost ei ordinați? Din ce cimitir au ieșit ei?” Sau una alta în felul acesta, “De unde au venit toate acestea? De unde v-ați obținut drepturile să faceți aceasta? Arătați-ne ce grup reprezentați voi, astfel ca noi să putem merge înapoi la bătrâni și să aflăm pentru ce faceți voi aceasta. Da, domnule. Noi vrem să aflăm ce fel de biserică învață acest fel de erezie pe aici. De unde sînteți voi?”

⁷³ Petru a zis, “În Numele lui Isus Cristos, prin credința în Numele Lui, acest om este făcut întreg.” Amin.

⁷⁴ Și ei nu puteau zice nimic despre aceasta, deoarece acolo stătea omul, și ei îl cunoșteau. Amin. Amin.

⁷⁵ Observați, priviți ce a zis el aici acum.

Și aceasta este piatra care a fost respinsă de voi zidarii, . . .

Nici nu există salvare în vreun alt nume: căci nu există nici un alt nume sub cer dat printre oameni, prin care voi trebuie să fiți salvați.

⁷⁶ Oh, respingerea Pietrei! “Piatra a fost respinsă.” De ce? Când ei au zidit templul lui Solomon . . .

⁷⁷ Eu vreau să observați un tablou foarte frumos aici. Când ei au mers să zidească templul lui Solomon, pietrele au fost tăiate, dintr-un loc, și un alt loc, și un alt loc. Unele din ele au fost tăiate în *acest* fel, și unele în *acel* fel. Dar Biblia a zis, căci, cînd ele au venit împreună . . . A durat patruzeci de ani, eu cred, să înalțe templul. Și acolo nu a fost un bîzîit de ferăstrău, nici sunetul unui ciocan, în patruzeci de ani. Pietrele mergînd împreună, piatră pe piatră; singurul lucru pe care-l aveau de făcut era să întindă puțin mortar peste ea și să o așeze acolo jos. Și ea s-a lipit, piatră cu piatră, piatră cu piatră. Gîndiți-vă la aceea.

⁷⁸ Acum, aici este ideea mea despre aceasta, fraților. Cînd . . . Acel templu acolo a reprezentat Templul, spiritual, Templul în care sîntem noi acum. Ei au venit în templu pentru binecuvîntarea lor. Noi sîntem botezați în Templul lui Dumnezeu, în Trupul lui Dumnezeu, în Trupul lui Isus Cristos. Și noi sîntem în Cristos, prin botezul Duhului Sfînt; Întîi Corinteni 12. “Și de aceea acum nu există condamnare pentru acei ce sînt în Cristos Isus,” Romani 8:1, “care nu umblă după trup, ci după Duhul.” Ei doresc lucruri spirituale. Lor nu le pasă de lucrurile firești.

Trupul meu zice, “Eu sînt prea obosit.”

⁷⁹ Duhul meu zice, “Tu nu ești. Eu sînt Șeful tău. Urmează-Mă.” Amin.

⁸⁰ Vedeți un caz acolo afară, și doctorul zice, “Tu știi cazul acela nu se poate face bine. Cazul acela este dus.” Eu voi privi la ea, eu zic, “Asta-i adevărat.”

⁸¹ Dar Duhul Sfînt vine și dă o vedenie, zicînd, “El se va face bine.” Atunci eu zic, “AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Omul va trăi.”

⁸² Și noi nu mai umblăm după lucrurile firii. Noi umblăm după lucrurile Duhului. Asta-i adevărat.

⁸³ Acum, cînd aceste pietre vin împreună . . . Ele au fost tăiate, din toată lumea, în diferite locuri. Lemnul și . . . cărate în jos din cedri lor înalți din Liban, au fost tăiați și aduși jos la Iope, cu carul cu boi, și înăuntru înainte, așa mai departe, cu pluta, pînă cînd ei au ajuns să facă—templul. Dar cînd ele au venit împreună, nu . . .

⁸⁴ Eu vreau ca voi să observați. O piatră a fost tăiată în *acest* fel, o altă piatră tăiată în alt fel. Probabil, cînd pietrarii le-au tăiat, ei s-ar fi putut certa și sfădi, și toate celelalte.

⁸⁵ Așa cum fac o grămadă de predicatori astăzi, “Eu sînt Metodist. Eu sînt biserica lui Dumnezeu. Glorie lui Dumnezeu, eu aparțin la Adunarieni. Eu *aceasta*.” Voi continuați să vă certați. Dar, amintiți-vă, că Dumnezeu este Acela care face tăierea.

⁸⁶ Și cînd acesta taie în *acest* fel, și unul în *acel* fel, ei nu puteau înțelege. Dar cînd ei au mers să le pună împreună, întregul lucru era așezat pe pămînt. Și ei l-au pus, bloc peste bloc peste bloc, și nu mai trebuiau să mai taie.

⁸⁷ Eu cred, că într-una din aceste zile glorioase, cînd această confederație unită a bisericilor merge împreună, și noul papă este adus din Statele Unite și pus acolo conform cu profeția, atunci ei vor forma un chip asemănător fiarei. Și eu vă spun, că Biserica adevărată a lui Dumnezeu va fi adusă împreună. Credincioșii reali, adevărați dintre Metodiști, Baptiști, Prezbiterieni, Penticostali, Nazarineni, Pelerinii Sfințeniei, orice vor fi ei, vor merge împreună, și vor fi cimentăți prin dragostea lui Dumnezeu, care va forma Trupul Domnului Isus Cristos, toți credincioșii. Și agnosticii și cei cu mintea redusă vor fi aruncați la o parte; ei vor merge drept înainte în confederația bisericilor.

⁸⁸ Și am citit zilele trecute, căci chiar Adunările lui Dumnezeu au mers în confederația bisericilor. Oh, doamne! Trebuiau să nege doctrina lor evanghelică, ca să facă astfel. Asta-i adevărat. Și toate semnele și minunile lor penticostale, principiul, ei trebuie să nege aceasta, să fie în confederația bisericilor. Trebuie să o nege, oh, frate, să aibe prestigiu.

⁸⁹ Eu mai degrabă, așa cum am spus de multe ori, mă culc pe stomac și să beau apă de pîrîu, și să mănînc sărățele, și să fiu popular cu Dumnezeu, și să fiu slujitorul Lui al lui Dumnezeu; decît să am ce există mai bun, ce dă această lume, dacă eu ar trebui să compromit credința mea în Domnul Isus Cristos și Biblia Lui. Eu cred că *Acesta* este Cuvîntul lui Dumnezeu infailibil, și fiecare Cuvînt din El este corect. Da, domnule.

⁹⁰ Acum noi vom privi acolo înăuntru cum făceau ei. Ei au respins . . . Ei au venit, punînd jos pietrele lor. Și ei au ajuns la un loc, și au găsit o piatră cu o arătare ciudată. Ei nu au putut folosi piatra aceea. Au zis, "Piatra aceea nu este bună." Și ei au azvîrlit-o deoparte, acolo în grămada de buruieni pe undeva. Ei nu o puteau folosi. Ea arăta ciudat. Și ei au încercat să-și zidească clădirea. Și ei au ajuns în jur la un loc, și au pus toate pietrele, și le-au pus jos în *acest* fel. Ei au ajuns la un loc, și ei nu au putut găsi acum nici o piatră să potrivească cu acest colț. Ei au continuat să zidească și să zidească și să zidească. Și clădirea a ajuns așa de departe în sus, încît nu puteau merge mai departe, căci ei aveau nevoie de o piatră unghiulară. Ei au căutat prin toate pietrele, încercînd să găsească o piatră unghiulară, dar ei nu puteau găsi vreuna. Și primul lucru care-l știți, cineva a mers afară în grămada de buruieni. Și tocmai piatra pe care ei au respins-o a fost piatra principală din capul unghiului.

⁹¹ Și asta este ceea ce este și astăzi, prieteni. Biserica Metodistă este în regulă. Biserica Baptistă este în regulă. Biserica Prezbiteriană, cea Penticostală, cea Nazarineană, Pelerinii Sfințeniei, orice ar putea fi, ei sînt în regulă. Dar treaba cu aceasta este, frate, că ei resping Piatra unghiulară reală. [Fratele Branham bate pe amvon de cinci ori—Ed.] De aceea Evanghelia nu a mers la toată lumea, prin puteri și semne și demonstrații, din cauză că denomiinațiunile au tăiat afară tocmai Puterea fenomenală, zicînd, "Zilele minunilor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca vindecare Divină. Nu există un astfel de lucru ca vorbirea în limbi. Nu există un astfel de lucru ca ceva al supranaturalului. Aceea a fost pentru o zi care a trecut."

⁹² Și tu vei afla, frate, că, fiecare din ele care face aceea, ele zac drept pe raft. Ele nu sînt nimic mai mult decît organizații de loje. Ele au o mulțime de aderanți, asta-i adevărat, dar Biblia a spus, "Ei vor avea o formă de evlavie, dar vor tăgădui Puterea din ea; depărtați-vă de aceștia."

⁹³ Dar ca biserici, ei află că, toate aceste denomiinațiuni au încercat să zidească. Ele nu pot să construiască pe nimic altceva decît pe Isus Cristos și neprihănire. Și dacă voi primiți pe Isus Cristos, și ziceți că este o nebulie . . .

Ziceți, "Oh, Eu l-am primit pe Isus."

⁹⁴ Dacă voi îl primiți pe Isus, voi primiți Ceva care vă spune, că, “Acest Cuvînt al lui Dumnezeu este inspirat; și El este același Domn Isus, în seara aceasta, înfăptuind și făcînd tocmai aceleași lucrări pe care El a zis că El le va face,” sau voi nu l-ați primit pe Domnul Isus. Voi ați primit ceva teologie, dar nu pe Domnul Isus. Căci atunci cînd vine Isus în inima voastră, acolo s-a întîmplat ceva, că voi credeți tot ce spune Dumnezeu.

⁹⁵ Nu numai aceea, dar voi știți că Aceasta este așa. Toți dracii din iad nu ar putea să clatine Aceasta de la voi. Păi, sigur, tu O crezi. Dumnezeu a spus deja așa, și aceea o stabilește. Cînd AȘA VORBEȘTE DOMNUL, voi vă așezați speranțele voastre chiar acolo. Trăiești sau mori, voi credeți Aceasta, oricum. Tu ești gata să-ți pecetluiești mărturia cu sîngele tău, oricînd, căci tu crezi că Acesta este Adevărul. Tu știi că Acesta este Adevărul, căci Dumnezeu a spus așa. Și Ceva din lăuntru tău știe că Acesta este Adevărul.

⁹⁶ Dar, acum, dacă tu vii doar înăuntru dintr-un punct de vedere educațional, și, păi, tu ai putea argumenta *Aceasta* și argumenta *Aceea*, și să spui, “*Aceasta* nu este, și *Aceea* nu este. Și noi nu credem *Aceasta*, și noi nu credem *Aceea*.” Voi știți, argumentează. Voi ziceți, “Oh, bine, eu nu pot să cred în așa ceva ca *Aceea*.” Poate voi vă loviți de același lucru în New Albany, în seara aceasta; argumentînd împotriva lui Dumnezeu. De ce este aceasta?

⁹⁷ Ascultați puțin mai departe, și aflați rugăciunea care s-au rugat acești oameni. Au zis:

...*De ce s-au întăritat păgînii, și poporul își imaginează un lucru zadarnic?*

... într-adevăr Doamne, ... fiul tău Isus.

... și dă slujitorilor tăi, ...

⁹⁸ Cînd ei s-au rugat cu un acord, au zis:

...*dă slujitorului tău, ca ... să vorbească—vorbească Cuvîntul lui Dumnezeu cu îndrăzneală,*

Prin întinderea brațului fiului tău, Isus, să vindece pe bolnavi; . . .

⁹⁹ Amin. Dumnezeu să ne ajute să avem o adunare de rugăciune ca aceea! Și cînd ei s-au rugat, clădirea s-a cutremurat unde ei erau adunați împreună? Oh, doamne. Aceea este ceea ce avem noi nevoie în seara aceasta, bărbați și femei cu o inimă și un acord, așa cum au fost ei. Ei nu acordă nici o atenție la *aceasta* sau *aceea*, sau lucrul celălalt, ci voi sînteți pierduți în Cristos Isus. Speranțele mele nu sînt zidite pe nimic mai puțin decît Sîngele lui Isus și neprihănirea. Dacă soarele

răsare mîine, dacă nu răsare; noi ne legăm împreună printr-un jurămînt, înaintea lui Dumnezeu, că noi îl vom sluji pe Domnul Isus și vom umbla în urma pașilor Lui, indiferent de preț. Atunci voi veți găsi o biserică care se mișcă înainte. Amin. Au zis:

Nici nu există salvare în vreun alt nume: căci nu există un alt—alt nume sub cer dat printre oameni, prin care voi trebuie să fiți salvați.

¹⁰⁰ O anumită domniță care vine la această biserică, ea nu este o membră aici. Ea este o Metodistă, dar ea ne iubește. Și ea vine la biserică.

¹⁰¹ Și o altă doamnă a zis, “Unde mergi tu la biserică?” A sunat-o. Eu am auzit aceasta. A zis, “Unde, unde te duci la biserică?”

A zis, “Mă duc sus la Tabernacolul Branham.”

¹⁰² Ea a zis, “Tu vrei să spui că mergi acolo și ascultă acel fel de Doctrină, să șezi sub așa ceva ca Acea?”

A zis, “Ce fel de Doctrină?”

¹⁰³ “Păi, ei se laudă prea mult despre Isus; despre botezare, folosind Numele Lui în botez, folosește Numele Lui în toate celelalte.”

¹⁰⁴ Căci Biblia a spus, frații mei, “Nu există nici un alt nume sub cer dat printre oameni, prin care voi să puteți fi salvați.” Cu certitudine.

¹⁰⁵ Eu îți spun, frate, Eu—eu nu sînt un certăreț. Dar mi-ar place să văd vreun om, oriunde, oricînd, prin Biblie, să dovedească că Acea nu este corect. [Fratele Branham bate pe amvon de cinci ori—Ed.] Aceasta-i adevărat. Nu contează ce spun ei, “Tu ești nebun,” și orice altceva; nu face nici o diferență.

¹⁰⁶ Stînd într-o librărie, zilele trecute, unde eu urma să cumpăr niște cărți. Și o doamnă a zis, “Eu nu le-aș avea pe raftul meu. Eu nu le vînd.” A zis, “O doamnă a venit pe aici și le-a cumpărat pe toate.” Ea avea șapte, și doamna aceasta le-a cumpărat pe toate. Eu presupun că ea a vrut să scape de ele. Și acolo era . . .

¹⁰⁷ A venit sus subiectul despre vindecare Divină. Acolo stăteau doi predicatori Metodiști, și unul Prezbiterian. Predicatorii Metodiști, și predicatorul Prezbiterian, mi-au luat partea. Au zis, “Dvs. aveți dreptate.” Cînd am dat să plec, m-am întrebat ce . . . Fratele Shire stătea prezent, în același timp. Fratele Creech a intrat, în același timp.

¹⁰⁸ Cînd ei toți au început să se miște în jos, și au început să se miște în jur acolo puțin, acest predicator Metodist a pășit acolo

și a pus mâinile pe umărul meu. El a zis, “Frate Branham, cînd tu nu erai nimic decît un copil, eu am venit afară unde tu te-ai cățărat pe un stîlp, lucrînd cu o pereche de gheare, și cu fața murdară.” Și a zis, “Eu știam că tu învățai vindecarea Divină. Iar sărmana mea mamă bătrînă zăcea acolo, cu o boală de rinichi. Ea nu s-ar fi făcut bine niciodată. Ea zăcea, pe moarte. Și tu ai venit înăuntru și ți-ai dat jos ghiarele și sculele, și ai îngenunchiat pe podea și te-ai rugat pentru mama mea. La o săptămînă de atunci, doctorul a pronunțat-o perfect, sănătoasă.” A zis, “Acea era cu douăzeci și trei de ani în urmă, iar ea este astăzi perfect sănătoasă și bine. Mie nu-mi pasă dacă aceasta este biserica mea, sau ce este ea; eu cred!” Aleluia! Acolo este aceasta.

109 “Pe această piatră Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu vor birui împotriva Ei.” Vremurile pot veni și merge, și lucrurile pot să se schimbe, dar Evanghelia lui Isus Cristos va rămîne aceeași prin toate epocile nesfîrșite.

110 “Pe această piatră Eu voi zidi Biserica Mea.” Ce era acea Biserică? Ce piatră era ea?

111 Voi întrebați biserica Catolică. Ei zic, “Acea era o piatră mare care stătea acolo. Biserica Catolică, ierarhia șade pe ea, în seara aceasta, ‘pe această piatră,’ dînd putere afară la alte biserici, iertînd păcatele.” Acea este în definiția Catolică.

112 Dacă veniți să aflați, întrebați pe Protestanți, ziceți, “Ce era piatra aceea?”

113 Ei vor zice, “Acea era Isus Cristos, este piatra.” Oh, frate!

114 Ce a spus Isus despre aceasta? Petru a zis. . . “Cine ziceți voi?” El a zis, “Cine ziceți voi că sînt Eu?” El nu vorbea despre Sine. El a zis, “Cine ziceți voi că sînt Eu?”

“Unii zic că Tu ești ‘Moise,’ și unii zic că Tu ești ‘Ilie.’”

“Dar cine ziceți voi?”

Petru a zis, “Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeuului cel viu.”

115 El a zis, “Ferice de tine, Simon fiul lui Iona, căci nu carnea și sîngele ți-au descoperit aceasta. Tu nu ai luat vreo teologie a unui om despre aceasta. Tu nu ai învățat-o într-un seminar. Ci Tatăl Meu, care este în Cer, ți-a descoperit aceasta. Și pe această piatră. . .” Aleluia! Ce piatră? Descoperirea spirituală a lui Dumnezeu se manifestă pe Sine la individual. Aleluia! “Pe această piatră Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu vor birui împotriva Ei.”

116 Cînd un om este născut odată într-adevăr din Duhul lui Dumnezeu, și din creștetul capului său pînă la capătul unghiilor de la picioare, el a fost schimbat prin Puterea de înviere a Domnului Isus Cristos. Și propriile lui idei egoiste s-

au pierdut, și Dumnezeu are controlul complet al aceluia om. El va crede fiecare Cuvînt scris al Domnului Isus Cristos, și practică la fel.

117 “Pe această piatră Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu vor birui împotriva ei.” Amin. Aceea vă face să vă simțiți religioși, nu-i așa? Cu siguranță!

Aceasta este piatra care a fost așezată la nimic de către voi zidarii, . . .

Și nici nu există salvare în vreun alt nume, decît acest Nume al Domnului Isus; . . .

118 Și Biblia a spus aici, că:

. . .ei, au priceput că ei erau neștiutori și neînvățați . . .

119 “De la ce școală au venit ei? O grămadă de neghiobi au venit acolo afară. Păi, cine este această grămadă de analfabeți, analfabeți și neînvățați? Păi, oamenii nici măcar nu-și cunosc ABC-ul lor. Păi, priviți la limbajul pe care ei îl folosesc, ‘Hăt, și n-are, și nu iăstă, și duce, și aduce, și pierde.’ Ce fel de—ce fel de oameni sînt aceștia? Păi, din ce seminar ai ieșit tu? Care Doctor ești tu?” Vedeți?

. . .dar ei trebuiau să ia la cunoștință despre ei, căci ei au priceput că ei au fost cu Isus.

120 [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori—Ed.] Acela-i lucrul principal, frate. [Fratele Branham bate din palme de două ori.] Dacă tu nu cunoști cafeaua de boaba despicate; dacă tu îl cunoști pe Domnul Isus Cristos, și Puterea învierii Lui, eu mai degrabă aș avea aceasta decît orice altceva. Da, domnule. Oh, doamne! Dumnezeule, ancorează-mă acolo!

Să mă odihnesc sub Pom,
Unde izvorul curge așa de liber pe acolo,
Unde Mielul este Lumina,
Și sufletul celui salvat nu moare niciodată.

121 Să mă ancorez acolo! Oh, doamne, doamne! Să stau lîngă Pomul veșnic verde, cînd călătoria acestei vieți se sfîrșește. Oh!

Nu poftiți bogățiile deșerte ale acestei lumi,
Care așa de repede se descompun,
Căutați să cîștigați acele comori Cerești, care
nu vor trece niciodată!

Țineți-vă de mîna neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

Țineți-vă de mîna Lui neschimbătoare! (Asta-
i adevărat.)

Cînd această călătorie este completă,
 Dacă lui Dumnezeu tu ai fost devotat,
 Frumoasă și strălucitoare casa ta din Slavă,
 Sufletul tău încîntat va vedea.

122 Într-una din aceste nopți, sau într-una din aceste dimineți, sau într-una din aceste amiezi, sufletul vostru se va trage din trupul vostru, ca un dinte care este extras. Voi călcați pe fire de ață delicate care ar putea să se rupă oricînd. Dar ce-mi pasă mie? Ce vă pasă vouă? Căci El îl va ridica sus cu aripile Lui veșnice. El îl va apuca, cînd sufletul acela se rupe afară de aici. Ei vor fi Cineva care stă la capătul drumului, doamne, doamne, să-l ducă sus și să-l întărească cu brațele Lui veșnice, și să-l ducă jos prin valea umbrei morții, să-l prezinte acolo, fără defect și fără vină, înaintea Tatălui. Astfel de ce să ne îngrijorăm? De ce ne-ar păsa nouă de ceea ce are de spus lumea, sau de *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*? Atît timp cît noi avem mîna neschimbătoare a lui Dumnezeu într-a noastră, de ce ne îngrijorăm?

123 Lăsați ca oamenii, lăsați ca fiecare, lăsați ca bărbați și femei, lăsați copiii, lăsați ca fiecare de aici care nu cunosc pe Domnul Isus Cristos, să-mi dea un motiv de ce să nu-l slujiți voi pe El. Dați-mi un motiv de ce ați lăsa voi ca acest Crăciun să treacă fără ca să acceptați pe Domnul Isus Cristos. Opriți-vă să vă mai gîndiți despre *acest* lucru sau *acel* lucru. Opriți-vă să vă gîndiți dacă "eu ar trebui să fac *aceasta* sau să fac *aceea*?" Eu vă întreb un lucru solid, ați crezut în Domnul Isus Cristos?

124 Dacă voi într-adevăr credeți, eu voi dovedi cu Biblia că voi aveți Viață veșnică și nu puteți pieri. "Cel ce ascultă Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică." Cînd Isus Cristos a vorbit acele Cuvinte! Cînd Petru le-a vorbit, în Ziua Cincizecimii! Cînd Isus le-a vorbit, chiar aici în Sfîntul Ioan 5! Cînd ei toți au vorbit, prin toată Biblia!

125 Omul L-a răsucit, și L-a amestecat, și a încercat să facă *aceasta* cu El, și să facă *aceasta*, să crească organizații și fiecare lucru. Unii din ei au zis, "Da, doar crede că El este Domnul Isus Cristos, și vino înăuntru. Aceasta-i tot." Vedeți trucul diavolului! Unul a zis, "Oh, frate, noi am devenit așa de fericiți, noi am strigat." Vedeți trucul diavolului? Unul a zis, "Noi am vorbit în limbi, și noi știm că noi Îl avem." Vedeți trucul diavolului? Lucrurile acelea sînt în ordine, dar totuși acesta nu este Cristos. Sigur, că da.

126 Cînd un om într-adevăr, a crezut cu desăvîrșire în Domnul Isus Cristos, el are Viață veșnică, în minutul în care el crede. Asta-i corect, cînd voi credeți! Viața voastră va spune ce sînteți voi. Viața voastră!

127 Și toate acelea vor avea loc. Toate aceste lucruri, ca strigarea, și bucuria, și vorbirea în limbi, și vindecarea bolnavilor, și toate aceste alte daruri, și lucruri, ele nu vor fi deoarece tu ai făcut aceea. Aceasta te va urma, cu un semn adevărat al lui Dumnezeu. Vedeți? Oh! “Voi căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu, și neprihănirea Lui, și celelalte lucruri se vor adăuga.”

128 Când mă gândesc la lumea aceasta căzătoare! Și privesc în jur și văd scrisul de mână pe perete, în fiecare națiune! Eu văd bombele atomice cum i-a făcut pe oameni să se cutremure, când mari stăpînitori și lucruri. . . Voi ar trebui să citiți ce spun ei în Pentagon, despre aceste lucruri care se vor împlini. Voi ar trebui să vedeți ce această națiune. . . Frate, lăsați-mă să vă spun ceva, noi punem o mare, fațadă îndrăzneată. Când, chiar jos la miezul acestei națiuni, ei sînt violent speriați. Voi o știți. Ar putea tot atît de bine să admită adevărul. Și voi aveți un drept să fiți speriați.

129 Există numai o persoană care nu are nici un drept, deloc, să fie speriată, aceea este un bărbat sau o femeie care este născut din Duhul lui Dumnezeu. Bomba atomică este un bilet cu destinația în cer pentru credincios. Aleluia! Da, domnule. Moartea nu poate face nimic pentru tine decît. . . O moarte rapidă este o Glorie rapidă. Aceasta-i adevărat.

Această haină de carne o voi lăsa să cadă,
 Și voi învia și voi apuca premiul veșnic,
 Și strig în timp ce voi trece prin văzduh,
 “Adio, adio,” dulce oră de rugăciune.

130 Duși! Ce va însemna o bombă atomică pentru acești sfinți bătrîni cu părul cărunt? Un om și femeie din nou tineri! Ce va însemna bomba atomică pentru aceste case, și toți dintre ei sînt duși, aproape că, și ele sînt lăsate aici singure? Toată familia împreună din nou! Glorie lui Dumnezeu, frate! [Fratele Branham bate o dată din palme—Ed.] Ce ați putea voi avea ceva mai mareț decît aceea? Cu asigurarea perfectă că inima voastră se odihnește acolo la Calvar, că nu este nimic în lume care să vă poată tulbura, să vă schimbe, să vă clatine!

131 Voi sînteți în Cristos Isus, ancorat departe în Împărăția lui Dumnezeu, pînă în ziua Răscumpărării voastre, să fiți prezentați fără vină înaintea Lui. Nu ce ați făcut voi, “Dacă—dacă eu pot doar să mă las de *aceasta*, și dacă eu pot să mă las de *aceea*.” Nu este nimic ceea ce ați făcut voi. Aceasta este ceea ce El face pentru voi. Credeți voi din toată inima voastră, din tot sufletul vostru, cu tot cugetul vostru?

132 Când Petru mergea, sau vreau să spun. . . Filip, când el urma să boteze pe famen. El a zis, “Aici este apa, ce mă împiedică să fiu botezat?” Petru. . .

133 Filip a zis, “Așteaptă un minut. Dacă tu crezi din toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău! Dacă crezi Aceasta!”

134 El a zis, “Eu cred, din toată inima, sufletul, și cugetul meu, că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu.”

Au oprit carul; jos în apă, și l-a botezat.

135 Atunci Duhul Sfânt l-a apucat pe Filip afară din vederea lui, pînă cînd el nu l-a mai văzut. Și l-a dus prin spațiu pentru cam două sute de mile, și l-a așezat jos, și a început din nou o trezire. Aceasta-i adevărat. Aceasta-i adevărat. Oh, doamne! Acel Dumnezeu care a trăit în acea zi este același Dumnezeu astăzi.

136 Și mă gîndesc la Pavel acolo afară pe corabie în noaptea aceea; toate speranțele au fost duse, ca ei să fie vreodată în siguranță. Vechia corăbioară era îmbibată de apă, și ea a fost într-o stare groaznică. Toate speranțele, toți, au renunțat. Și Pavel șezînd acolo jos în galerie în noaptea aceea, probabil se ruga.

137 Îngerul Domnului a venit la el, și a zis, “Nu te teme, Pavele. Nu te teme, căci Eu te voi duce înaintea Cezarului. Tu trebuie să mărturisești acolo. Și Eu ți-i dau pe toți acei care navighează cu tine.”

138 Eu îl pot vedea pe Pavel alergînd sus acolo pe corabie, și scuturîndu-și mîna lui mică bătrînă, și strigînd, “Aleluia!” Strigînd, “Așteptați un minut, fraților! Așteptați un minut!”

139 Ei au zis, “Uh-oh, ceva om a devenit așa de frenetic încît și-a pierdut mințile.” Ia te uită. Și toți Doctorii Divinității au venit afară să vadă care era treaba.

A zis, “Fiți curajoși! Fiți curajoși!”

140 Au zis, “Sărmanul om, el a înebunit acolo. Acolo este acesta. El a postit așa de mult. El a făcut toate acestea, și el este cam aproape dus acum.”

141 A zis, “Fiți curajoși! Căci acolo a stat seara trecută alături de mine Îngerul lui Dumnezeu, al Cărui slujitor eu sînt, zicînd, ‘Nu te teme, Pavele, căci tu trebuie să fii adus înaintea lui Cezar. Și, totuși, Dumnezeu ți-a dat pe toți aceia care navighează cu tine.’” A zis, “Oricum corabia trebuie să fie naufragiată pe o insulă anume, căci eu am văzut-o într-o vedenie. Dar eu îl cred pe Dumnezeu, că aceasta va fi întocmai așa cum El mi-a arătat.” Și aceasta s-a întîmplat, cuvînt cu cuvînt cu cuvînt, întocmai exact. Aceasta-i adevărat.

142 Acum, deci eu vreau ca voi să observați ceva mic, astfel ca voi să puteți vedea pe partea cealaltă, o vedere a acestuia. Priviți. Cînd ei au lăsat bărcile în jos și au început să alunece jos, Pavel a zis, “Singura cale prin care voi puteți să fiți salvați

este să rămîneți pe această corabie.” [Fratele Branham bate pe amvon de cîteva ori—Ed.] Voi trebuie să o faceți conform cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Domnul a dat o viziune, dar aceasta trebuie să se facă conform cu felul Lui. Și cînd . . .

143 Dumnezeu dă un model, al bisericii Duhului Sfînt, frate, și cum să aduceți acest lucru afară în haos. Voi puteți avea mari-patruri, și pentagoane, și tot ce vreți să aveți; voi puteți ordina biserici și lucrători, și să faceți teologie și să-i educați. Aceasta nu se va face niciodată pînă cînd oamenii vin iarăși înapoi la calea Eternă a lui Dumnezeu, și primesc botezul Duhului Sfînt; și merg înainte, predicînd, cu semne și minuni însoțind slujba lor. Aceasta nu se va face niciodată cu nimic mai puțin decît aceea. Dumnezeu are programul, dar voi trebuie să veniți la program.

144 O Dumnezeule, ajută-ne, în seara aceasta! Pe Fratele Neville! Ajută-ne în seara aceasta să credem aceea, este rugăciunea mea.

145 “Căci în nici un alt nume nu există mîntuire, decît în Numele Domnului Isus.”

146 Acum, așa cum ne apropiem de timpul Crăciunului acum, și aici lucrurile sînt împodobite toate cu Moș Crăciun în locul lui Isus. Ei nici măcar nu mai pronunță aceasta. “X-m-a-s.” Ei nici măcar nu mai pronunță “Cristos” la Crăciun. Ei pun sus . . . Păi, oamenii nici—nici măcar nu se mai gîndesc la naștere, sau despre Cristos, pentru ce este aceasta de fapt. Singurul lucru la care ei se gîndesc, este, că Moș Crăciun i-a luat locul Lui. Și în loc să se bucure sub Duhul lui Dumnezeu, ei se duc afară și se îmbată și se veselesc. Vedeți? Asta este ceea ce face deosebirea.

147 Astfel, la urma urmei, frate, soră, eu nu pot să opresc aceea. Voi nu o puteți opri. Cuvîntul lui Dumnezeu a spus că va fi în felul acela. “Oamenii vor fi iubitori de plăceri, mai mult decît iubitori de Dumnezeu.” Cum veți rupe voi aceea? “Avînd o formă de evlavie.” Fiecare din ei merge la biserică. Da, domnule. “Avînd o formă de evlavie, dar îi neagă Puterea de acolo; de la așa ceva depărtați-vă.”

148 Eu sînt așa de fericit în seara aceasta, prietene Creștin, că eu sînt aici cu voi în seara aceasta. Eu sînt așa de fericit că eu—eu am avut privilegiu să vă vorbesc, din inima mea.

149 Și inima mea întregă este înfășurată în acest Mesaj. Acesta a fost acolo chiar din ziua de cînd Dumnezeu mi-a dat botezul Duhului Sfînt, chiar aici în Jeffersonville, Indiana, cînd eu am crezut în Fiul Lui, Isus Cristos, și L-am acceptat aici afară într-un șopru micuț vechi, ca Salvatorul meu personal. Și Domnul a venit jos peste mine în noaptea aceea, și a aruncat o Lumină peste camera aceea. Și eu am privit la Ea, așa de speriat că nici măcar nu am putut să mă mișc. Am

îngenunchiat pe un sac vechi de iarbă, acolo jos pe Ohio Avenue. Și am văzut Lumina aceea formînd o cruce, și Ceva pe crucea aceea vorbind către mine. Din noaptea aceea, speranțele mele nu au fost zidite pe nimic altceva decît pe Cuvîntul lui Dumnezeu, și Isus Cristos și neprihănire. Aceea este unde eu cred, din toată inima mea. Să treacă, ceea ce vine, ce poate; speranța mea încă se ancorează chiar acolo.

¹⁵⁰ Și eu sînt bucuros, în seara aceasta, să fiu așezat într-o companie ca aceasta, care crede același lucru, și a primit pe același Domn Isus Cristos.

Prin ani, prin multe pericole, trudiri și curse,
Eu deja am venit;

Aceasta m-a îmbătrînit. Aceasta m-a frînt. Aceasta m-a jupuit.

Dar acesta-i harul ce m-a adus în siguranță
pînă aici,
Acesta este harul care mă va duce înainte.

Și cînd vom fi acolo zece mii de ani,
Strălucind luminos ca soarele;
Noi nu vom avea mai puține zile să-i cîntăm
laudă lui Dumnezeu
Decît în ceasul în care noi am început.

¹⁵¹ Cînd Daniel a văzut o vedenie despre aceea, și a zis, "Chiar dacă ei fac răul, vor face răul în zilele din urmă; dar cei care cunosc pe Dumnezeul lor vor face isprăvi în zilele din urmă," vorbea despre acest timp. Știți ce sînt "isprăvile"? Isprăvi de credință, vor face semne și minuni. "Dar cei răi încă vor continua să facă răul." A zis, "ei vor alerga înapoi și-n colo, și cunoștința va crește. Dar," a zis, "închide Cartea, oh, Daniele. Tu vei adormi în partea ta, dar tu te vei ridica în ziua aceea din urmă. Și acei care vor fi înțelepți vor întoarce atunci pe mulți la Cristos. Ei vor străluci ca stelele cerului, pentru veci de veci."

¹⁵² Patruzeci de ani m-au rupt în bucăți. Optzeci de ani poate v-au rupt pe voi în bucăți. Poate treizeci de ani au făcut o persoană diferită din voi, doar o mică pocnitură de timp în felul *acesta*. [Fratele Branham pocnește din degete o dată—Ed.]

¹⁵³ Dar v-ați uitat voi vreodată la steaua dimineții cînd ea răsare dimineața? V-ați sculat voi vreodată devreme și să priviți la ea cum atîrnă acolo în cer, cînd ea sclipește și strigă, și se veselește în cer? Ea nu și-a pierdut nici un strop din frumusețea ei. Ea este tot atît de luminoasă și frumoasă cum era în ziua în care El a atîrnat-o, Dumnezeu a atîrnat-o în orbita ei. Ea nu și-a pierdut nimic din timpul ei. Și ea a fost acolo de-a lungul a mii de ori mii de ani, și ea nu și-a pierdut frumusețea ei.

154 Și Biblia spune, “Cei care întoarce pe mulți la neprihănire vor străluci mai tare ca stelele, în veci de veci.” Aleluia! Frate, este un lucru bun să fii un predicator, pînă una alta. Nu-i așa? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Da, așa este. Este un lucru bun să fii un Creștin.

155 Vremurile pot fi grele. Dumnezeu nu a promis un pat de flori de ușurință, dar El a promis har suficient pentru fiecare încercare care vă poate atinge. Aceasta-i adevărat. Da, într-adevăr, harul este suficient. Nu este el pe o floare, pat de flori de ușurință, ci El a promis har să biruim în fiecare ispitire. Cînd o cruce devine grea, Cristos a promis să fie cu voi. Da, domnule.

156 Într-o zi glorioasă, cînd totul se sfîrșește, noi Îl vom întîlni în pace. Dumnezeu să vă dea ca fiecare din voi să primiți același lucru.

157 Dacă există un necredincios aici, în seara aceasta, credeți în Domnul Isus Cristos; și în minutul în care tu crezi, Dumnezeu îți va da mărturia acesteia. El te va pecetlui în Împărăția Lui pentru totdeauna. Dacă există ceva care bate la inima ta, și tu o simți, și tu refuzi să o primești, tu vei fi un om nenorocit și o femeie pînă cînd zici, “Da, Doamne Isuse.”

158 Și fie ca tu, prin această săptămînă care vine, această sărbătoare de Crăciun, cînd toți sînt veseli și cîntă, unul altuia; fie ca tu, cu brațe...ca Simeon din vechime, cînd cea minunată sărbătoare de Crăciun, cînd el a pășit jos prin templu, și cu brațele lui puternice, oh, l-a luat pe Salvator în brațele lui și L-a îmbrățișat, și a zis, “Doamne, lasă pe slujitorul Tău să se ducă în pace, conform cu Cuvîntul Tău, căci ochii mei au văzut mîntuirea Ta.” Fie ca voi, cu brațe de credință, tot așa, la acest Crăciun, să nu îmbrățișați pe un Moș Crăciun, sau să nu schimbați un cadou; ci fie ca voi să invitați și să îmbrățișați în inima voastră, cu brațe de credință, pe același Domn Isus pe care Simeon l-a ținut în brațele lui cu ani în urmă. Și El vă va binecuvînta și vă va da Viața Eternă. Și voi nu puteți pieri, deoarece voi aveți Viața lui Dumnezeu în voi.

159 Voi știți ce cuvîntul...Nu să mergem în lucruri Grecești. Acea este să fie discutat între oamenii care vorbesc lucruri Grecești. Noi nu vorbim lucruri Grecești aici. Noi îl vorbim pe Isus Cristos, în acest tabernacol. Noi nu venim cu cuvinte pompoase aici. Noi venim aici fără să cunoaștem altceva decît Puterea învierii lui Cristos. Dar tocmai cuvîntul, cuvîntul Grecesc, înseamnă “Viață Eternă.” Același cuvînt Grecesc, în traducere...Eu am Ebraica și Greaca, amîndouă, și eu am studiat-o. Eu nu sînt un învățat în aceasta. Eu doar cunosc cîteva cuvinte, doar ceva care să mă ajute. Cînd cineva merge să se certe, eu știu cum să-i opresc în aceasta. Dar cînd vine la un loc ca acesta, atunci cînd...Același cuvînt Grecesc care

vorbește despre Viața lui Dumnezeu, vorbește despre aceeași Viață pe care v-o dă El. Și amîndouă, cuvintele Grecești, și Viața lui Dumnezeu sau Viața Eternă, este pronunțată *Zoe*. Z-o-e, *Zoe*, "Viață."

¹⁶⁰ "Și toți care vor veni la Mine, Eu le voi da *Zoe*, Propria Mea Viață; le voi da Viața Mea Proprie, și ei nu vor pieri niciodată. Și Eu îi voi învia în ziua de apoi." Cu alte cuvinte, "Fiecare care vine la Mine, Eu îl voi înveli în Mine." Amin. "Și el va deveni o parte din Mine. Și el nu mai poate muri așa cum Eu nu pot muri, pentru că Eu sînt nemuritor și nu pot muri, și sufletul lui este nemuritor și nu poate muri. Și Eu îl voi învia iarăși în ziua de apoi." Hm! Oh, doamne!

¹⁶¹ Atunci aceea doar ne face, cînd încercările vechi devin grele, să zicem, "În mine locuiește Duhul lui Dumnezeu. Nu există nici un lucru bun aici decît El care este acolo înăuntru. Eu nu sînt al meu; eu sînt al Lui. Eu nu caut după lucrurile lumii. Eu îl caut pe El, pentru că speranțele mele sînt zidite pe El. Într-o zi eu Îl voi vedea, și aceasta-i tot după ceea ce eu am tînjit. Pentru ceea ce trăiesc eu, este să aduc oameni la El." Și eu vă spun, vechile cătușe încep să cadă jos, și voi începeți să umblați din nou, iarăși.

¹⁶² Dumnezeu să vă binecuvinteze. Eu sper că voi credeți din toată inima voastră. În timp ce ne rugăm:

¹⁶³ Tată Ceresc, noi Îți mulțumim, în seara aceasta, pentru Sîngele Fiului Tău neprihănit, Domnul Isus. Eu Îți mulțumesc, în seara aceasta, pentru Duhul Sfînt, și pentru vizitarea Lui chiar aici în această clădire, și tocmai chiar aici acum. Tocmai Duhul, conform cu Cuvîntul lui Dumnezeu care este infailibil și nu poate cădea, același Duh care a înviat pe Isus din mormînt, este chiar aici în mijlocul nostru acum.

¹⁶⁴ Dumnezeule, fie ca copiii de aici, care nu Te cunosc, fie ca ei să accepte aceasta, în această seară, și să creadă în Domnul Isus Cristos, și să aibe Viața veșnică. Acordă aceasta. Fie ca ei să creadă spre Viața veșnică, chiar în această oră.

Vindecă pe bolnavi și pe cei împovărați.

¹⁶⁵ Amintește-ți de casele lipsite, Doamne. O Dumnezeule, și stînd în jurul acelor sicrie, și poate oamenii nemîntuiți și femeile. Ce puteți voi spune? Și știind că Evanghelia le-a fost predicată tocmai peste ei, de sute de ori și sute de ori. O Tată, eu mă rog ca bărbați și femei aici să primească o viziune, în seara aceasta, și să-și dea seama că fiecare din noi este muritor, și noi nu știm în ce timp am putea noi să fim chemați să răspundem acolo la judecată, și să dăm o socoteală pentru ceea ce am făcut cu Isus Cristos. Și apoi cazul este închis, cartea este închisă; ea zace închisă, și acolo nu mai este nimic ce poate fi făcut. Noi ne-am judecat prin a-l judeca pe El.

¹⁶⁶ Tată, oh, cercetează inima mea, în seara aceasta, Doamne. “Cercetează-mă,” a zis David, “și încearcă-mă.” Nu numai David, dar eu spun același lucru. Dacă va fi o cale rea în mine, Doamne, ia-o la o parte. Dumnezeu, să nu lași ca aceasta să lîncezească în jurul meu, Doamne. Eu nu o vreau. Eu nu vreau aceasta, Tată. Las-o să plece.

¹⁶⁷ Nu numai pentru mine, ci pentru toți oamenii aceștia care sînt aici în seara aceasta, care m-au auzit predicînd, Tată. Mă rog că dacă ar exista vreo răutate, vreun păcat, în oamenii aceștia de aici, ca Tu să iei toată aceasta de la ei, Doamne. Nu lăsa ca să atîrne aceasta în jurul acestora, copiii Tăi. Dumnezeu, ține aceasta la o parte. Dă-le har, să biruiască în fiecare încercare. Acordă aceasta, Doamne. Fie ca Sămînța lui Dumnezeu, afară din Coș acum, să prindă rădăcină în inimile oamenilor, și să crească spre Viața veșnică. Aceste binecuvîntări noi le cerem în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Ah, eu vreau să-L văd, eu vreau să-L privesc
în față,
Acolo să cînt în veci de harul Său salvator;
Pe străzile Gloriei să-mi ridic glasul;
Cînd toate grijile au trecut, acasă în sfîrșit,
veșnic să ne bucurăm.

Cum eu călătoresc prin acest pămînt, cînt așa
cum merg,
Îndreptînd suflete spre Calvar, la revărsarea
Ta roșie,
Oh, multe săgeți îmi străpung sufletul
dinafară, și dinăuntru;
Dar Domnul meu mă conduce înainte la El, eu
trebuie să înving.

Oh, eu vreau să-L văd, să-L privesc în față,
Acolo să cînt în veci de harul Lui salvator;
Pe străzile Gloriei să-mi ridic glasul;
Grijile toate au trecut, acasă în sfîrșit, veșnic
să ne veselim.

¹⁶⁸ Oh, eu vreau să cînt, într-una din aceste zile. Eu cred că Domnul mă va lăsa să cînt, într-una din aceste zile. Da. Cînd eu ajung dincolo de Rîu, aceasta-i adevărat, cînd eu trec pe partea cealaltă. Poate nu pe partea aceasta. Eu nu pot să cînt. Dar voi știți ce cîntare am să cînt?

Nu există nimic între sufletul meu și
Salvatorul,
Nimic din visul iluzoriu al acestei lumi;
Eu am renunțat la toată plăcerea păcătoasă,
Isus este al meu, nu există nimic între. (Oh,
doamne!)

... între sufletul meu și Salvatorul,
 Nimic din visul iluzoriu al acestei lumi;
 Eu am renunțat la toată plăcerea păcătoasă,
 Isus este al meu, nu există nimic între.

169 Cîți pot să cînte aceasta în această seară, ca o mărturie cu
 mîna lor ridicată?

Nimic între sufletul meu și Salvatorul,
 Nimic din visul iluzoriu al acestei lumi;
 Eu am renunțat la toată plăcerea păcătoasă,
 Isus este al meu, nu există nimic între.

170 Nu vă face aceasta să vă simțiți minunat? “Cel ce aude
 Cuvîntul Meu, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică. Și
 nu vine la condamnare, ci a trecut deja de la moarte la Viață.”

171 Aici sîntem noi în seara aceasta, cu mîinile noastre ridicate,
 cîntăm, “eu am renunțat la toată plăcerea păcătoasă. Isus este
 al meu, nu există nimic între. Slujba mea, prietenii mei, iubiiții
 mei, poporul meu, soția mea, copiii mei, orice există pe acest
 pămînt, nu contează ce este aceasta, nimic între sufletul meu și
 Salvatorul. Isus este al meu, nu există nimic între. Toate
 celelalte lucruri sînt secundare.” Nu este aceasta minunat?

172 Într-una din aceste dimineți, cînd voi auziți pe cineva
 cîntînd “Har uimitor, ce dulce-i sunetul,” cînd voi ați trecut
 dincolo Rîul, voi știți.

173 Ați ajuns Acolo și v-ați schimbat deja înapoi într-un om
 tînăr sau femeie, întîlnind pe toți oamenii voștri tineri Acolo,
 voi știți. Și cei dragi ai voștri, tata și mama voastră, dînd
 mîinile cu ei, zicînd, “Oh, mamă, este așa de bine să te văd din
 nou. Păi, uite acolo, va veni Fratele John! Aici vine Fratele Joe
 aici! Păi, uite aici, nu ne bucurăm noi!”

174 Și departe înapoi dincolo de deal, pe acolo undeva, voi
 auziți pe cineva cîntînd, “Har uimitor, ce dulce-i sunetul, care
 a salvat un nenorocit ca mine.” Alergați pe vîrfurile dealului și
 priviți acolo, voi vedeți coliba aceea mică acolo în colț, Fratele
 Branham va sta acolo afară cîntînd, “Har uimitor.”

175 Voi ziceți, “Păi, slavă lui Dumnezeu! El a ajuns Acasă.
 Iată-l acolo, cîntînd, “Har uimitor!” Oh, doamne!

Har uimitor! ce dulce-i sunetul,
 Care a salvat un nenorocit ca mine!
 Eu odată am fost pierdut, dar acum sînt găsit,
 Am fost orb, dar acum eu... [Porțiune goală
 pe bandă —Ed.]

176 Aceasta a fost prin har! Cu mult înainte de a fi formată
 lumea, Dumnezeu vorbind către Ființele Lui Îngerești, a zis,
 “Eu voi avea pe cineva numit William Branham să predice
 Evanghelia.”

Acesta era harul ce mi-a învățat inima să se
teamă,

Acesta era harul ce mi-a ușurat temerile;
Ce prețios a apărut harul acela
În ceasul . . . (Acum ce?) . . . întâi am crezut!

Oh, cum iubesc eu pe Isus,
Oh, cum iubesc eu pe Isus,
Oh, cum iubesc eu pe Isus,
Deoarece El m-a iubit mai întâi.

Eu niciodată nu-L voi părăsi,
Eu niciodată nu-L voi părăsi,
Eu niciodată nu-L voi părăsi,
Deoarece El m-a iubit mai întâi.

Eu am un Tată dincolo,
Eu am un Tată dincolo,
Eu am un Tată dincolo,
Pe țărnul celălalt.

Oh, într-o zi strălucită eu voi merge și-L voi
întîlni,

Într-o zi strălucită eu voi merge și-L voi întîlni,
Într-o zi strălucită eu voi merge și-L voi întîlni,
Pe țărnul celălalt.

Oh, nu va fi aceea o întîlnire fericită!
Nu va fi aceea o întîlnire fericită!
Nu va fi aceea o întîlnire fericită!
Pe țărnul celălalt.

Păi, ziua aceea strălucită poate fi mîine,
Ziua aceea strălucită poate fi mîine,
Ziua aceea strălucită poate fi mîine,
Pe țărnul celălalt.

¹⁷⁷ Nu va fi aceea minunat? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Îmi
place "Tatăl."

Tatăl meu este bogat cu case și pămînturi,
El ține bogăția lumii în mîna Lui!
De rubine și diamante, de argint și aur
Visteriile Lui sînt pline, El are bogății nespuse.

Eu sînt un copil al Împăratului!
Un copil al Împăratului!
Cu Isus Salvatorul meu,
Eu sînt un copil al Împăratului!

Un cort sau o colibă, de ce să-mi pese?
Ei zidesc un palat pentru mine Acolo!
Deși exilat de acasă, dar totuși eu pot cînta:
Oh, glorie lui Dumnezeu, eu sînt copilul
Împăratului!

Eu sînt un copil al Împăratului!
 Eu sînt un copil al Împăratului!
 Cu Isus Salvatorul meu,
 Eu sînt un copil al Împăratului!

¹⁷⁸ Tatăl nostru Ceresc, așa cum inimile noastre sînt mișcate de aceste imnuri vechi care au fost scrise prin Duhul Sfînt, mulți, mulți ani în urmă, cînd frații care s-au dus, au prins viziunea. Noi le iubim, pentru că ele ne dă o temelie solidă prin aceste timpuri de necaz. Dumnezeuule, admite, în seara aceasta, ca toate păcatele să fie luate de la noi acum. Așa cum noi intrăm în timpul de Crăciun, ia păcatul la o parte, ia bolile la o parte, Doamne. Dumnezeuule, binecuvintează pe nevoiași în seara aceasta, pretutindeni. Căci noi cerem în Numele lui Isus.

¹⁷⁹ Există oameni acum la care le-ar place să se strecoare sus la altar, să fie unși și să se facă rugăciuni pentru ei. Voi puteți veni în timp ce fredonăm această cîntare, *Copil Al Împăratului*, din nou. Vedeți? Dacă voi stați de partea aceasta . . .

FAPTE ALE DUHULUI SFÎNT ROM54-1219E

(Acts Of The Holy Spirit)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză duminică seara, la 19 Decembrie, 1954, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings. Retipărită în 2006.

ROMANIAN

©1994 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org